

Sygn. akt: I C 471/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 listopada 2019 r.

Sąd Rejonowy w Krośnie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Małgorzata Gałuszka
Protokolant:	sekretarz sądowy Monika Wróbel

po rozpoznaniu w dniu 13 listopada 2019 r. w Krośnie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Bank S.A. z siedzibą w W.**

przeciwko **K. W.**

o zapłatę

I. **zasądza** od pozwanego K. W. (PESEL (...)) na rzecz powoda (...) Bank S.A. z siedzibą w W. **kwotę 22.652,91 zł** (słownie: dwadzieścia dwa tysiące sześćset pięćdziesiąt dwa złote 91/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 14 lutego 2018 r. do dnia zapłaty,

II. **zasądza** od pozwanego K. W. na rzecz powoda (...) Bank S.A. z siedzibą w W. kwotę 4.750,00 zł (słownie: cztery tysiące siedemset pięćdziesiąt złotych) tytułem kosztów postępowania.

Sędzia:

Sygn. akt I C 471/18

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 20 listopada 2019 r.

Powód (...) Bank S.A. z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanego K. W. kwoty 22.652,91 zł. wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 14 lutego 2018 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu strona powodowa wskazała, że pozwany w dniu 19.02.2015 r. zaciągnął zobowiązanie u strony powodowej, w tym dniu została zawarta umowa pożyczki nr (...). W związku z nienależytym wykonywaniem przez pozwanego zaciągniętego zobowiązania (brak terminowego regulowania wpłat), zadłużenie powstałe na tle jej realizacji, z dniem 25.01.2018 r. zostało postawione w stan pełnej wymagalności. Na kwotę dochodzoną pozwem składa się niespłacony kapitał w kwocie 21.601,46 zł., odsetki umowne w kwocie 919,25 zł., odsetki umowne za opóźnienie w kwocie 132,20 zł.

W dniu 17 maja 2018 r. Sąd Rejonowy w Krośnie wydał w postępowaniu upominawczym nakaz zapłaty, którym zasądził na rzecz strony powodowej całość roszczenia dochodzonego pozwem – sprawa o sygn. akt I Nc 471/18.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany K. W. nie kwestionując podstaw i zakresu swojej odpowiedzialności podniósł zarzut, że na skutek przewlekłego rozpatrzenia jego sprawy o obniżenie raty powód naraził go bezpodstawnie na dodatkowe koszty do zapłaty. Wniósł o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania według spisu, który zostanie przedłożony w przepisany terminie. Wskazał, że nie kwestionuje faktu zawarcia umowy, niespłacenia jej w terminie, jednakże powołał się w tym zakresie na swoją trudną sytuację życiową, finansową i zdrowotną. Oświadczył, że gdy zachorował i stracił dodatkowe źródło dochodu wnosił do banku wnioski z prośbą o obniżenie wysokości raty, jednakże nie został on uwzględniony. Wniósł o rozłożenie płatności na raty w wysokości nie przekraczającej miesięcznie kwoty 100-150,00 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany K. W. w dniu 19 lutego 2015 r. zawarł ze stroną powodową(...)Bank z siedzibą w W. umowę o kredyt konsolidacyjny nr (...). Wówczas pozwany podał, że jest wdowcem i nie posiada żadnych zobowiązań finansowych poza bieżącymi kosztami utrzymania. Całkowita kwota zadłużenia została ustalona na poziomie 30.509,72 zł.

Bank udzielił pozwanemu kredytu w wysokości 25.716,56 zł. przeznaczony na potrzeby konsumpcyjne (4.200,00 zł.), spłatę zobowiązań – 13.547,00 zł, zapłatę kosztów kredytu. Kwota kredytu miała zostać spłacona wraz z odsetkami umownymi w 120 równych ratach kapitałowo – odsetkowych płatnych nie później niż do 18 dnia każdego miesiąca. Bank zastrzegł sobie prawo obciążenia kredytobiorcy kosztami powstałymi w wyniku niewywiązania się z postanowień umowy, tj. odsetkami karnymi od zadłużenia przeterminowanego, ewentualnymi kosztami sądowymi, egzekucyjnymi oraz kosztami windykacyjnymi. Oprocentowanie zadłużenia przeterminowanego wynosiło na dzień zawarcia umowy 12% w stosunku rocznym. Spłata rat miała zostać dokonywana zgodnie z harmonogramem dołączonym do umowy. Na całkowity koszt kredytu składały się: należne odsetki umowne w wysokości 14.873,54 zł., jednorazowa opłata z tytułu kosztów ubezpieczenia na życie w wysokości 7.714,97 zł. oraz opłata przygotowawcza w wysokości 254,59 zł., łącznie szacunkowo 22.843,10 zł. zastrzeżono, że umowa rozwiązuje się z zachowaniem 30 – dniowego terminu wypowiedzenia bądź w każdym czasie za porozumieniem stron. Bank miał prawo wypowiedzieć umowę m.in. rażącego naruszenia postanowień umowy. Jeżeli kredytobiorca zalegałby ze spłatą kolejnych rat kredytu, Bank wzywał go do zapłaty, a gdy należności nie zostałyby uregulowane, mógł wypowiedzieć umowę. Od dnia następnego po upływie okresu wypowiedzenia całe zobowiązanie z tytułu kredytu stawało się wymagalne i traktowane jako zadłużenie przeterminowane. W dniu zawarcia umowy została wydana także dyspozycja uruchomienia zawartego przez pozwanego kredytu. Miesięczna rata była ustalona na poziomie około 340,00 zł.

Początkowo K. W. spłacał kredyt w terminie, oprócz emerytury (ok. 1.500,00 zł.) pracował zarobkowo jako pomocnik mechanika osiągając z tego tytułu dochody w kwocie 2.100,00 zł. Po zaciągnięciu zobowiązania ożenił się, wraz z żoną zakupili mieszkanie w 2017 r. w K.. Ostatnia regularna wpłata miała miejsce w czerwcu 2017 r. W dniu 02 stycznia 2018 r. powód wpłacił na rzecz powoda kwotę 150,00 zł. i była to ostatnia wpłata dokonana przez pozwanego na poczet zawartej umowy.

W 2017 r. pozwany podupadł na zdrowiu, przeszedł zabieg koronografii oraz angioplastyki. Również na zdrowiu podupadła żona pozwanego, po zawale serca (2016 r.) i udarze (2018 r.) znajduje się w placówce opiekuńczej, której koszty utrzymania pokrywa częściowo pozwany. W dniu 12 października 2017 r. pozwany złożył wniosek o restrukturyzację kredytu, obniżenie raty do kwoty 150,00 zł. Wniosek pozwanego nie został jednak rozpatrzony pozytywnie.

W dniu 29 stycznia 2018 r. zostało wysłane do pozwanego przedsądowe wezwanie do zapłaty, opiewające na kwotę 22.558,19 zł., K. W. odebrał tą przesyłkę w dniu 01.02.2018 r.

Na dochodzoną kwotę składa się: niespłacony kapitał w wysokości 21.601,46 zł., odsetki umowne w kwocie 919,25 zł., odsetki umowne za opóźnienie w kwocie 132,20 zł.

Przeciwko pozwanemu prowadzone są postępowania egzekucyjne w sprawach Km 680/19, Km 2427/18, Km 55/19, Km 116/19, Km 117/19. W chwili obecnej pozwany utrzymuje się jedynie z emerytury. Deklaruje, że po potrąceniach komorniczych pozostaje mu kwota ok. 1.100,00 zł. Korzysta z pomocy opieki społecznej. Jest opiekunem prawnym całkowicie ubezwłasnowolnionej żony.

Dowody: wyciąg z ksiąg (...) Bank S.A. z dnia 14 lutego 2018 r. – k. 8, kserokopia KRS z dnia 22 marca 2018 r. – k. 11-13, kserokopia umowy o kredyt konsolidacyjny nr (...) – k. 16-20, przedsądowe wezwanie do zapłaty – k. 21, potwierdzenie nadania i odebrania przesyłki - k. 22, zaświadczenie I. - k. 37, zaświadczenie lekarskie o aktualnym stanie zdrowia z dnia 19 marca 2018 r., pismo z dnia 5 marca 2018 r. – k. 39, harmonogram spłat - k. 41, kserokopia postanowienia Sądu Rejonowego w Krośnie - k. 42, warunkowe wypowiedzenie umowy o pożyczkę, o kredyt konsolidacyjny nr (...) – k. 53, potwierdzenie odbioru – k. 54, dyspozycja uruchomienia kredytu - k. 55, historii rachunku - k. 56-70, zeznania pozwanego – k. 93, 117, akta egzekucji komorniczej prowadzonej przeciwko pozwanemu Km 680/19, Km 2427/18, Km 55/19, Km 116/19, Km 117/19, kserokopia zaświadczenia Sądu Rejonowego w Krośnie potwierdzającego, że pozwany jest opiekunem prawnym osoby całkowicie ubezwłasnowolnionej – k. 144, zaświadczenie z dnia 24.04.2019 r. odnośnie stanu zdrowia osoby całkowicie ubezwłasnowolnionej – k. 115, ostateczne wezwanie do zapłaty z 30.10.2017 r. - k. 101, wezwanie do zapłaty z dnia 03.10.2017 r. – k. 102, pismo informujące o zaległości z dnia 06.09.2017 r. – k. 103, pełnomocnictwo z dnia 01.01.2016 r. – k. 104.

Dowody z dokumentów zawarte w aktach sprawy, nie budzą wątpliwości Sądu co do ich wiarygodności i rzetelności, nie były kwestionowane przez strony. Sąd w całości za wiarygodne uznał także zeznania pozwanego.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w całości.

Roszczenie zgłoszone przez stronę powodową wynika z umowy pożyczki, którą pozwany zawarł w dniu 19 lutego 2015 r. z (...) Bank S.A. z siedzibą w W., numer (...).

Zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Prawo Bankowe (Dz. U. z 2012r., nr 1376) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Zgodnie z treścią art. 6 kc. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne (art. 232 kpc).

Okoliczności faktyczne w niniejszej sprawie nie były pomiędzy stronami sporne. Pozwany K. W. przyznał, że zawarł ze stroną powodową umowę kredytu, początkowo spłacał regularnie swoje zadłużenie, lecz następnie z powodu stanu zdrowia i utraty płynności finansowej zaprzestał spłaty wymagalnych rat pożyczki. jednak jak wynika z ustaleń postępowania, zaprzestał spłaty w lipcu 2017 r., a nie jak wskazywał dopiero początkiem 2018 r. W międzyczasie bank wzywał niejednokrotnie pozwanego do zapłaty wymagalnych rat, których K. W. nie regulował, co ostatecznie doprowadziło do wypowiedzenia umowy i postanowienia kredytu w stan natychmiastowej wymagalności. Pozwany nie kwestionował żadnej z okoliczności faktycznych powoływanych w pozwie i kolejnych pismach procesowych przez powoda.

Jak wyżej podniesiono, K. W. nie kwestionował zapisów umowy łączącej go ze stroną powodową, wysokości zobowiązania. W sprzeczności podnosił, że próbował rozłożyć należność na raty mniejsze niż te ustalone w umowie, co jednak nie znalazło się z aprobatą ze strony powoda. Należy jednak zaznaczyć, że taka zmiana warunków umowy

byłaby jedynie wyrazem dobrej woli strony powodowej, która nie miała takiego obowiązku. Należy również zaznaczyć, że od lipca 2017 r. pozwany nie dokonała na rzecz powoda żadnej wpłaty (poza kwotą 150,00 zł. w styczniu 2018 r.). Z tego też względu należy stwierdzić, że powodowi należy się całość kwoty dochodzonej pozwem.

Powód wniósł o rozłożenie płatności dochodzonej przez stronę powodową kwoty na raty po 100,00 zł. miesięcznie z uwagi na trudną sytuację życiową, w jakiej się znalazł.

Zgodnie z treścią przepisu art. 320 kpc. szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Zastosowanie przez sąd instytucji moratorium (art. 320 kpc) może nastąpić z urzędu lub na wniosek strony. Zgłoszenie przez stronę właściwego wniosku obliguje sąd do jego rozpoznania, a w przypadku nieuwzględnienia – do jego oddalenia. Przyjmuje się, że okoliczności, które uzasadniają wyjątkowość danej sytuacji mogą wynikać z szeroko rozumianego stanu majątkowego, zdrowotnego czy rodzinnego strony pozwanej. Jak słusznie wskazywała strona powodowa, rozłożenie na raty wymagalnego świadczenia należy traktować jako instytucję wyjątkową.

Sąd w ustalonych okolicznościach sprawy nie uwzględnił wniosku pozwanego K. W.. Pozwany mimo, że wyraża chęć spłacania swojego zobowiązania, od lipca 2017 r. (poza jedną wpłatą w styczniu 2018 r.), a także w trakcie niniejszego postępowania nie dokonał na rzecz powoda żadnej wpłaty. Sąd ma wątpliwości po dokonaniu analizy stanu majątkowego pozwanego, czy takie wpłaty mogą być w ogóle dokonywane.

Odsetki zostały zasądzone zgodnie z pozwem od dnia wniesienia powództwa w niniejszej sprawie, tj. od dnia 14.02.2019 r.

Orzeczenie o kosztach (pkt II wyroku) opiera się na art. 98 k.p.c. Pozwany przegrał proces w całości, zobowiązany jest do zwrotu powodowi poniesionych przez niego kosztów procesu, na które składają się: opłata od pozwu, opłata skarbową od pełnomocnictwa oraz koszty zastępstwa procesowego w wysokości, łącznie 4.750,00 zł.

Sędzia: